

Javaslat

A Magyarokörizsa község nyilvános elismeréseiről szóló rendelet 13. szakasza (Magyarokörizsa Község Hiv. lapja, 9/2019. sz.) és Magyarokörizsa község alapszabályának 40. szakasz, 66. pontja (Magyarokörizsa Község Hivatalos Lapja, 2/2020. sz. – egységes szerkezetbe foglalt szöveg) alapján a Magyarokörizsai Községi Képviselő-testület 2020. _____ tartott ülésén meghozta az alábbi

R E N D E L E T

Magyarokörizsa község 2020. évi nyilvános elismeréseinek adományozásáról

1. szakasz

Ez a rendelet megállapítja Magyarokörizsa község 2020. évi nyilvános elismeréseinek kitüntettjeit.

2. szakasz

Pénzjutalommal együtt járó **PRO URBE ÉRDEMÉREMBEN** részesül:

- **Fujkin István** horgosi lakos

3. szakasz

KÖSZÖNŐ OKLEVÉLBEN részesül:

- **Körmöci Károly** magyarokörizsai lakos
- **Maćko Katarina** martonosi lakos és
- **Zsoldos Rózsa** tóthfalusi lakos

4. szakasz

Pénzjutalommal együtt járó **JUVENTUS- PRO URBE ÉRDEMÉREMBEN** részesül:

- **Muhi Kristóf** magyarokörizsai lakos.

5. szakasz

A kitüntetetteknek a nyilvános elismeréseket a Magyarokörizsa község napja kapcsán szervezett ünnepségen kell átadni.

6. szakasz

Ezt a rendeletet közzé kell tenni Magyarokörizsa Község Hivatalos Lapjában.

Szerb Köztársaság
Vajdaság Autonóm Tartomány
Magyarokörizsa község
Magyarokörizsai Községi Képviselő-testület
Szám: 02-____/2020-I
Kelt: 2020. _____
M a g y a r k ö r i z s a

Lackó Róbert,
a Községi Képviselő-testület elnöke

I n d o k l á s

Előterjesztő: Az elismeréseket adományozó bizottság

Jogalap: Magyarokörizsa község alapszabálya (Magyarokörizsa Község Hivatalos Lapja, 2/2020. sz. – egységes szerkezetbe foglalt szöveg), Magyarokörizsa község nyilvános elismeréseiről szóló rendelet (Magyarokörizsa Község Hiv. lapja, 9/2019. sz.)

Indok: A Magyarokörizsa község alapszabályában Magyarokörizsa Község Hivatalos Lapja, 2/2020. sz. – egységes szerkezetbe foglalt szöveg) foglaltak úgy rendelkeznek, hogy a község díjakát és egyéb nyilvános elismeréseket alapít szervezetek és állampolgárok részére a termelésben, a tudományban, művészetben és más társadalmi területeken szerzett jelentős érdekért, hogy a gazdaságban, közok-

tatásban, egészségügyben, szociális védelemben, kultúrában, testnevelésben és a társadalmi életnek a község fejlődését érintő egyéb területein tanúsított odaadó szerepvállalásáért és az elért kiemelkedő eredményekért magánszemélyek, állampolgári csoportok, vállalatok és egyéb szervezetek PRO URBE Díjban részesíthetők, azaz a díjat a Magyararkanizsai Képviselő-testület ítéli oda.

A Magyararkanizsa község nyilvános elismeréseiről szóló rendelet (Magyararkanizsa Község Hiv. lapja, 9/2019. sz.) megállapítja a nyilvános elismerések fajtáját és külalakját, adományozásuk feltételeit és eljárását, valamint az elismerésben részesülteket megillető jogosultságokat.

Az elismeréseket adományozó bizottság 2020. október 5-én tartott ülésén azt a javaslatot tette, hogy

– pénzjutalommal együtt járó **PRO URBE ÉRDEMÉREMBEN** részesül

Fujkin István horgosi lakos

Fujkin István 1953-ban született Horgoson. Már gyerekkorában szenvedélyesen rajzolt, de a család anyagi helyzete nem engedte meg, hogy tanulmányait a képzőművészet terén folytathassa, ezért az önképzés mellett döntött.

Grafikai 1972 óta rendszeresen jelentek meg a vajdasági lapokban (Magyar Szó, 7 Nap, Dolgozók). A nyolcvanas évek elejétől Magyarországon is gyakran publikált (IPM, Galaktika és lemezborítók). 1985-től a belgrádi „Rock” magazin rendszeresen közölte munkáit és „čujem vidim” néven sikeres önálló képregény rovata volt, ahol ismert dalokat rajzolt meg egyoldalas szövegnélküli képregény formában.

Fujkin 1990-ben áttelepült Magyarországra, ahol bekapcsolódott a budapesti Lézer Színház (az európai kontinens eddig egyetlen állandó fényszínháza) látványtervezési munkájába. Itt dolgozta ki a multivíziós panorámavetítések új módszerét. A fotónyomatok az előadások során a Planetárium 23 méter átmérőjű kupolájában jelentek meg óriási nagytításban a zene ritmusához szinkronizálva.

A magyarországi rockzene több ismert zenekara (LGT, Balázs Fecó, Edda, Papp Gyula, Benkő Dixieland Band, stb.) természetesnek találta, hogy CD-borítóik tervezésére Fujkint kérje fel.

Fujkin magyarországi munkásságának szintén nagyon fontos részét képezte a képregény és az illusztrációkészítés. Az ő nevéhez fűződik az egy, ill. többoldalas szöveg nélküli képregény meghonosítása Magyarországon. Ezért az újításáért 1993-ban a második magyarországi Képregény Fesztiválon az „év képregény rajzolója” címmel tüntették ki.

Fujkin 1997-ben újabb művészeti kihívásokat keresve telepedett le Kanadában. Torontóba való érkezésének első éveiben karakter designer volt és ebben az időben heti rendszerességgel jelentek meg karikatúrái is „GRIMASZ Fujkin sarok” címmel a Magyar Élet kanadai hetilap hasábjain. Fujkin István volt a „Pythagoras füzetek” című torontói magyar irodalmi folyóirat képzőművészeti vezetője és állandó illusztrátora.

2002 óta Fujkin István minden idejét és energiáját a „Kék Bagoly”, valamint a Metronóm Kanada alkotásainak elkészítésére fordítja, hogy művészi álmai valósággá váljanak.

2009-óta évenkénti hazalátogatása alatt, Kék Bagoly, tradicionális indián spiritualitás Fujkin István művészetében címmel rendszeresen tart előadásokat Vajdaság-szerte és Magyarországon. 2011-12-ben Hazatérők címmel szülőfalujának elkészítette első bronz szobrát, mellyel emléket állított a falut alapító Kárász-családnak és Bartók Béla horgosi népdalgyűjtésének is.

Fujkin István művészete különböző, már létező stílusokra épül, mégis teljesen egyedi az eredmény: a zene képzőművészetté válik és művei mély érzelmeket szabadítanak fel.

- **KÖSZÖNŐ OKLEVÉLBEN** részesül

Körmöci Károly magyararkanizsai lakos

Körmöci Károly 1947.10.27-én született Magyararkanizsán. Középiskolai tanulmányait Törökkanizsán végezte, majd a szabadkai közgazdasági főiskolán szerzett diplomát. 1974 és 1978 között községi képviselő volt, majd ezt követően négy évig a Községi Végrehajtó Tanács tagjaként dolgozott (adó-osztály, költségvetés). A következő négyéves időszakban, 1982 és 1986 között a Községi Végrehajtó

Tanács alelnöki posztját töltötte be. 1996 és 2000 között az önkormányzatban a végrehajtó bizottság elnöki posztját töltötte be, onnan került a Partner építőipari magáncégbe, melynek igazgatója volt. 2000 és 2003 között köztársasági parlamenti képviselőként tevékenykedett.

A 2004-es önkormányzati választásokon a községi elnököt közvetlen szavazással választották a polgárok. Körmöci Károly ekkor a Vajdasági Reformisták polgármester-jelöltje volt. A második fordulóban átütő sikert ért el és magyarkanizsai lakosként, tapasztalt közigazdászként négy évig irányította Magyarokanizsa községet.

Nevéhez fűződik a 2005. március 15-én felavatott új könyvtáráépület, a Jovan Jovanović Zmaj Általános Iskola központi épületében felépített impozáns tornaterem, de ugyanebben az évben került sor a Nagy József Regionális Kreatív Műhely alapkö-letételére is. Ebben az időben Oromon, Oromhegyesen és Adorjánon is volt útavató, de a kispiai és a kishomoki bekötőutak, valamint a Zimonjić-Velebit út is akkor készült el. Az oromhegyesi Faluház, Tóthfaluban az iskola, Magyarokanizsán pedig a Cnesa OMI központi épülete is ennek az időszaknak a gyümölcse, ahogy a Tisza-parti műfüves focipálya is, melynek megépítésére Európai Unió eszközökből került sor.

Körmöci Károly a község sportéletében is aktív volt, egy időben a Potisje Kézilabda Klub elnöki posztját is ellátta, de a civilszférában is tevékenykedett – mégpedig a 2012-ben megalakult Magyarokanizsa Község Településeinek Fejlesztési Egyesülete elnevezésű civilszervezet élén, 2015. óta pedig a Nyugdíjasok Községi Egyesületének elnökeként is.

A 2016-os önkormányzati választásokon a MaTesz civilszervezet képviselőjében indult és a nyolc egyesület alkotta koalíció révén képviselői mandátumhoz is jutott, melyet 2020-ig töltött be.

Sokrétű pályafutása kapcsán ő maga így fogalmazta meg hitvallását: *„Bárhol dolgoztam, mindig az vezérelt, hogy a vállalt munkafeladatot a legjobb tudásom szerint és a lehetőségekhez képest maximálisan teljesítsem. Ugyanakkor mindig fontos volt számomra, hogy a feladatot ne pusztán úgy oldjam meg, ahogy én látom jónak, hanem úgy, hogy közmegegyezést váltson ki.”*

Mačko Katarina martonosi lakos és

Mačko Katarina 1936-ban szlovén édesanyától és horvát édesapától született a horvátországi Zágrábban, többnemzetiségű családban. Elemi iskolai tanulmányait is ott végezte, majd pedig a család Szabadkára költözött, ahol a Tanítóképző Középiskolába iratkozott. Tanulmányait, vagyis az akkor ötéves középiskolát, 1955-ben fejezte be. Ugyanebben az évben Mačko Katarina tanárnő férjével Martonoson telepedett le. Mindketten a helyi József Attila Általános Iskolában kezdik meg tanári, pedagógusi pályafutásukat.

Mačko Katarina beszél horvátul, szerbül, németül és magyarul. (Utóbbit a falu népétől tanulta meg.) Nyughatatlan, élénk szellemének köszönhetően – a tanítás mellett – tovább is képezte magát. A szabadkai Pedagógiai Főiskolára iratkozott, ahol 1969-ben diplomázott. Ezt követően pedig az újvidéki Bölcsészettudományi Karon folytatta tanulmányait, a szerbhorvát mint nem anyanyelv tanítása a magyar anyanyelvűeknek szakon, ahol 1981-ben szerzett képesítést.

1964-65-től délelőtt a martonosi általános iskolában, délután pedig a magyarokanizsai Kálmán Ilona Szakközépiskolában oktatott. 1978-tól a horgosi középiskolában dolgozott.

1995-ben ment nyugdíjba, azonban tanári pályafutását ezután is rendületlenül folytatta. Nyolc évig a magyarokanizsai Jovan Jovanović Zmaj Általános Iskolában, a Kálmán Ilona Szakközépiskolában, valamint a kispiai Október 10. (a mai Kárász Karolina) Általános Iskolában tanított.

Irodalmi irányultságának ékes bizonyítéka, hogy gyermekverseket jelentetett meg a Rukovet című szabadkai folyóiratban. Antológiákban is megjelentek versei. Emellett tudományos dolgozatokat publikált, a kétnyelvűség témakörében. Az ötödik osztályos szerb mint nem anyanyelvi tankönyv recenzióját is ő írta (1980-ban).

Aktívan részt vett a helyi, martonosi Testvériség-egység Kultúregyesület munkájában, a kultúrprogramok, rendezvények szervezésében, a tanuló ifjúság szabadidős tevékenységének megvalósításában. Számtalan elismerésben és díjban részesült pályafutása során, amely további áldozatkész munkára ösztönözte. Elhivatottsága több évtizeden át hihetetlen energiával egészült ki. Képzett, végzett emberek váltak belőlük; orvosok, kiváló szakemberek, lelkiismeretes munkás emberek lettek.

Zsoldos Rózsa tóthfalusi lakos

Zsoldos Rózsa családjával a 2000-es évek elején a saját tulajdonukban lévő tipikus falusi házban elsők között a Községben létrehozta a tóthfalusi tájházat. Az ötletet a szülőktől, nagyszülőktől, elhunyt családtagoktól örökölt épületek, régi bútorok, használati eszközök adták, valamint az idős emberekhez, hagyományainkhoz való kötődés és ragaszkodás. A családtagok és ismerősök tudván ezt a kezdeményezést, házuk környékén fellelhető tárgyi eszközöket Zsoldos Rózsának ajánlották. Az információ terjedésével már a falubéliek és a távolabbi környezetből is hozták számára a padlásokon, udvarokban talált régi tárgyakat, mezőgazdaságban használt eszközöket. Kezdetektől fogva nagyon ügyelt arra, hogy minél több tárgyi emléket gyűjtsön be a falu és környéke lakóitól. Minden begyűjtött tárgyról nyilvántartást vezetnek. A tárgyi emlékek száma napról napra nő. Ma már több mint 5000, tárgyi emlék gazdagítja a tájház értékes gyűjteményét. Ő és férje, György fáradtságot nem ismerve építtették, szépítették a tájház udvarát, kertjét. Megépült a szabadtéri búbos kemence, a gémes kút, az első pavilon majd a szanitáris egység is. Az egyik szomszéd, Sándor Ferenc, szalmából lovat készített, a másik szomszéd, Oroszi János, kocsiját és lószerszámát adta.

Ma a tájházban a fiatalok megismerkedhetnek a régi mesterségek fortélyjaival, testközelben láthatják a 18-19. században környékünkön használatos tárgyakat, de itt született meg a népi hagyományok megőrzését bemutató találkozók gondolata is.

2012-ben, amikor már rohamosan nőtt a látogatók száma, több hazai és nemzetközi kézimunkatábor, hagyományörző műhely jött létre. Zsoldos Rózsa családjával és a támogatóik segítségével hivatalosan is bejegyeztette a Hagyományok Háza Egyesületet.

A Hagyományok Háza Egyesület az ő vezetésével, irányításával sikeresen szervezi a farsangi mulatságokat, felvonulásokat, a húsvéti hagyományos locsolkodást, az őszi kukoricafesztivált, az adventi ünnepségeket és a karácsonyi előkészületeket. Aktív résztvevője az egyéb falusi művelődési rendezvényeknek is. A tájház mindinkább Tóthfalu és a község hagyományápoló eseményeinek egyik színpontja és központi helye lett.

A tájháznak évente több ezer hazai és külföldi látogatója van, akik elégedetten távoznak a faluból. Sokan közülük visszajáró vendégek.

- pénzjutalommal együtt járó **JUVENTUS- PRO URBE ÉRDEMÉREMBEN** részesül:

Muhi Kristóf magyarkanizsai lakos.

Muhi Kristóf 1996. augusztus 16-án született. Muhi Kristóf életútja a magyarkanizsai Beszédes József Mezőgazdasági és Műszaki Iskola Központból indult, majd a kecskeméti Neumann János Egyetemen szerzett mérnökinformatikus diplomát. Az informatika világában szerzett tudását és tapasztalatait, már ilyen fiatalon olyan fejlesztésekre fordította, amelyekkel hozzájárult a vakok és gyengén látók vagy épp a gyermekek és fiatalok digitális tudásának fejlődéséhez. Első nagy fejlesztése, amire mindannyian méltán lehetünk büszkéek, a Rubik kocka akadálymentesítése a vakok és gyengén látók részére okos telefon alkalmazás segítségével. Ez a fejlesztés a Magyar Tudományos Akadémián is bemutatásra került. E mellett barátaival megalapították az Innobie – Tech Informatikai Fejlesztő és Szolgáltató KFT-t. Fő célkitűzésük az élmény alapú tanulás fejlesztése. Így született meg az Eddie, amely egy okos telefon alkalmazás. A diákok 3D-s modellek segítségével sajátíthatják el a tananyagot, így izgalmassá téve az iskolai oktatást. Az alkalmazás már több iskolában is tesztelésre került, valamint készül az egyetemi oktatásban is alkalmazható fejlesztés.

Kristóf, saját vállalkozása mellett jelenleg a kecskeméti Neumann János Egyetem Tanszéki mérnöke. Munkássága már számos díjjal és kitüntetéssel került elismerésre.

Nem mellékes megemlíteni, hogy szakmai fejlődése mellett az otthon és Magyarkanizsa Kristóf számára továbbra is nagyon fontos. Általános iskolás kora óta oszlopos tagja a "Kanizsa" cserkészcsapatnak. Több versenyen is részt vett csapattársaival, ahol kiemelkedő eredményeket hozott térképészetből és kenuzásból. Még ha tanulmányai miatt külföldre is került, a nyári programok aktív résztvevője volt, mint oktató, szervező és nevelő. 2015-ben a Vajdasági Cserkész Szövetség ezüst jelvénnel tüntette ki, az akkor még csak 18 éves Kristófit munkája elismeréseként. A mai napig is, ha itthon van, részt vesz a csapat munkájában.

Végrehajtja és határidő: Magyarkanizsai Községi Képviselő-testület – 3. ülés

A teljesítéshez szükséges pénzeszközök forrása: A szükséges pénzeszközöket a 2020. évi magyar-kanizsai községi költségvetésről szóló rendelet előirányozza.